

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНИТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

12 - 18 МАРТ 2020, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 10, (1202) ISSN 1310 - 9693

Премиерът Бойко Борисов в Расово

Строителството на компресорната станция "Расово", която е част от газопровода "Балкански поток" провери премиерът Бойко Борисов

Според министър-председателя, с КС "Расово" и КС "Провадия" ще може да се увеличи капацитетът на газопровода до 20 милиарда кубически метра.

Правим много добра инвестиция, така че България да играе ключова роля в газоразпределението и транспортирането на природен газ в Европа за десетилетия напред, заяви премиерът, цитиран от правителствената пресслужба. Той добави, че започва и разширяването на газохранилището в Чирен. Дарина Колева, инженер на обекта, докладва етапа, на който е изграждането на компресорната станция.

Трите компресорни агрегата в КС "Расово" и четирите в КС "Нова Провадия" ще са най-ново поколение, производство на американската компания Solar Turbines, която е лидер в сектора. Ще бъдат снабдени с ниско емисионни горивни камери, съответстващи на изискванията на екологичното законодателство, осигуряващи спазване на допустимите норми за изпускане на вредни емисии във въздуха. Площадката на КС "Расово" е с площ 120,7 декара.

По думите на Борисов, "Балкански поток" ще диверсифицира газ по цялото трасе, не само за България, но и за Сърбия, Унгария и Австрия.

Във временните строителни бази са доставени общо 19 947 тръби или 239,36 километра. На пристанище "Бургас" има още 6250, което е 75 км. Работи се в областите Велико Търново, Плевен, Ловеч и Враца.

Проектът "Балкански поток" цели да утвърди България като водещ търговски разпределителен център в региона и Европейския съюз.

Добрата новина

Община Монтана подкрепи създаване на тъкачница за чипровски килими

Кметът на община Монтана Златко Живков подписа първите два договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ на млади хора, които искат да започнат малък бизнес.

Средствата са отпуснати на 28-годишния Петър Боровански за откриване на сервиз за специализирана диагностика и ремонт на автомобили и на 29-годишния Евгени Тодоров за ръчна изработка на чипровски килими. И двамата предприемачи ще реализират своята бизнес-дея в община Монтана.

Фондът за предоставяне на еднократните помощи за стартиращ бизнес бе създаден през 2019 година след решение на Общинския съвет. В бюджета за 2020 са отделени 10 хиляди лева за насърчване на млади предприемачи. Средствата се отпускат по правилник, публикуван на сайта на община Монтана. Те са предназначени за бизнесинициативи на хора до 35 години. Дейността на фонда се администрира от Агенцията за регионално развитие и бизнесцентър 2000 - Монтана. Максималната безвъзмездна помощ по един договор е в размер на 3000 лева.

Иван Гешев в Монтана:

Респектирането на престъпници дава резултати

По думите на главния прокурор битовата престъпност в Монтанско е намаляла с една трета за първите 2 месеца от годината

Главният прокурор Иван Гешев посети Монтана и няколко села от общината, където се провежда специализирана операция за противодействие на битовата престъпност под ръководството на прокуратурата.

В изявление пред сградата на Съдебната палата в Монтана Гешев заяви, че подобни акции имат голям ефект за превенция на битовата престъпност. Тази сутрин той е разговарял с жители на селата Габровница, Доктор Йосифово и Войници и на ромския квартал на Монтана "Кошарник". Срещите са били на открито пред кметства и читалища. Главният прокурор съобщи, че в разговорите хората са споделили проблемите в тези населени места - липсата на работа, трудният достъп до образование на децата от тези населени места и липсата на сигурност. Иван Гешев коментира, че прокуратурата и полицията не могат да решат другите проблеми, но могат да осигурят ред и спокойствие в селата като респектират престъпниците с по-чести акции и засилено присъствие там. Той съобщи, че тези мерки вече дават резултати - за първите два месеца на годината битовата престъпност в Монтанско е намаляла с 30 на сто, а само за февруари - с 40 на сто в сравнение със същия период на миналата година. Прогнозите на полиция и прокуратура са до края на годината престъпленията в Монтанско да намалят с 1/3.

При акцията днес са открити наркотици, незаконно добити дърва и е разкрита незаконна търговия с цветни метали, съобщиха от ОД на МВР в Монтана.

Ръководството на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД
поднася своите поздравления
по случай

**Международния ден
на жената – Осми март!**

Уважаеми дами,

Примете съдечни поздравии за лекотата,
с която съчетавате своите професионални отговорности
с всекидневните грижи, които полагате като майки и съпруги!
Посрещайте всеки ден с усмивка и настроение!
Бъдете здрави, щастливи и обичани и продължавайте да
правите целия свят по-красив, лъчезарен и ведър!

Честит празник!

Община Монтана

организира

**публично обсъждане
на отчета на бюджет
2019 година.**

То ще се проведе на 24 март от 11 часа в
заседателна зала "Стефан Стамболов" на
общинска администрация.

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ

ПЛАЩАНЕ

**НА МЕСТНИ ДАНОЦИ И ТАКСИ
В ПОЩЕНСКИТЕ СТАНЦИИ**

Коментар

Докога това търговско здравеопазване?!

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Нещастното българско здравеопазване, което по ефективност е на последно място в ЕС, колкото повече "се реформира", толкова повече пропада. Докога нашите управници ще продължават да търпят здравеопазването да е търговски експеримент с печалбата, а не ефективността да е главната цел.

Докога средните и полувисши кадри - сестри, акушерки, рехабилитатори и лаборанти, ще продължават да са социално слаби, получаващи минимални заплати, пониски от тия на чистачките в нормалните предприятия.

Докога сменените министри на здравеопазването ще се увеличават и накрая икономист стана здравен министър.

Докога дежурните нощна смяна от раздела пациентски грижи ще получават по 25 стотинки на час нощен труд, та трябваше група медицински сестри да окупират Народното събрание, с надежда да бъдат най-последно забелязани като социално слаби медицински кадри.

Думата "докога" в десетте години управление на ГЕРБ се задава от различни професии и остава глас в пустиня. Издвателството над медицинската сестра, излязла на първаза на прозореца на бившия партиен дом на БСП, документирани от телевизията в момента на случващото се, са без прецедент. "Прекрасната реклама" на българската демокрация разпространена в световните телевизии е позор за българската държава. Трима яки мъже, от които единият е генерал, брутално дърпаха нещастната медицинска сестра, с риск да я съборят от първаза и да загине, е твърде показателен.

Позорни са изказванията на доктор Дариткова и профсъюзни шефове, че тоя акт на отчаяние на медицинската сестра застрашава националната сигурност на България.

И както винаги досега се получава при всички протести на различни професионални групи, "бащицата" Бойко Борисов намери пари да отдели по един лев на час на нощните дежурещи в здравеопазването. А здравният министър заяви, че проблема с премахване на търговския статут на здравеопазните структури е повод за обсъждане на промяна, но за трите години негово министерство фиаското продължава и краят му не се вижда.

Назраждават се началници на болници, които реализират печалби, при влошени показатели за постигнати лечебни резултати. Продължава се безумната практика на "клиничните пътеки", при които пациентът се лекува за по-евтина диагноза, а се поставя по-скъпа, за да се получи някой лев в повече, за разпределение на персонала.

Управниците на България не се засрамираха от печалните резултати на нашето здравеопазване и тепърва се канят да го реформират.

Медицината е хуманна професия и Хипократовата клетва постулира безкористното като основа на лекарската практика. А у нас има лекарски заплати по тридесет хиляди лева месечно ординатори и новозавършили лекари получават 800 до 1000 лева месечно.

Д-р Дариткова говори, че не може да има уравноводка в заплатите на извънмедицинския здравен персонал. Такъв подход е правилен, но ако заплатите на сестрите започват от 1000 лева месечно минимално. И над тая сума да започне надграждането за операционни сестри и други в трудни и тежки отдели.

Да се дават месечни заплати, равни на минималната на квалифицирани медицински кадри е подигравка и престъпление. Не случайно сестри, акушерки, рехабилитатори и лаборанти бягат в чужбина, където заплатите започват от 2000 лева. А у нас такава заплата е мираж даже и за лекарите.

Затова в много болници и лекарите, и сестрите са пенсионери, които дават нощни дежурства.

Както я карат шефовете в здравеопазването, ще дойде ден, когато ще внасяме от Индия и други страни висши и средни медицински кадри, със съмнителна подготовка. А кадрните български медицински кадри ще бягат в Европа, за да си осигурят достойни възнаграждения.

Страните от ЕС ще получават кадрни кадри от България, без да са дали дори стотинка за тяхната подготовка.

Шекспировият герой Хамлет казва, че има нещо гнило в Дания. А в българското здравеопазване има не само гнило, но и мъртвило, което мирише на некадърност и разложение.

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

Цигански страсти

Разказ от Петър ДОНЕВСКИ

Преди години като председател на кооперативното стопанство в Търнак приех на работа в стопанския двор един циганин. Ристо, Ристо. В същност истинското му име беше Рушуд, но когато прекръствах циганите и им даваха нови имена, той си пожелал да го наричат Христос и голям майтап станало, когато близките му разбрали това.

- Христос ли? - смеели се неговите комшии - Какъв Христос е той? Ристо, Ристо... От Рушуд друго не става - това си е Ристо... - И с това име всички го приели. А иначе... Беше среден на ръст човек, с черна, несресана коса, черни очи, пълни с огън и мургава кожа, мургава... Абе-е-е... чист циганин...

Впрочем историята му беше малко неясна. Бил от златииските цигани, май, че е от Ломския Цибър и доста време се не знаеше дали точно е от влашките цигани или от друга порода. Години наред скитал по айван пазарите на Лом, Оряхово и Кнежа. Обичал много конете... Купувал, продавал... Въртял търговия с хубава стока. В село дойде след Белослатинския панаир. Доведо го Сауд. Нали и той беше коняр. На пазара се запознали и бързо се сприятелили. За него научих и от шефа на градската милиция, който на една оперативка в шаба по прибиране на реколтата ме задържа на изхода на общината.

- Ей... - каза ми загрижено той - Залудяхме от него. Прибери го там... и му търси някаква работа. По ферми ли, по полето ли... нали ревете, че ви не стигат хора, - и завъртя глава в почуда. - Пет пъти го прибираме в ареста за търговия и далавери с коне. И от Берковца имаме писмо за него. А иначе не изглежда лош човек... о-о-о... беше в града, сега се е завъртял във вашето село... Устройвай го някъде, дано се оправи.

Това знаех за Ристо. След дни и домакина ми съобщи, че Сауд завел Ристо във фермата и краварският бригадир разговарял на четири очи с него и в топлия умерен поглед на чужденеца той усетил голямата му любов към конете. Бригадирът ми разказа всичко, убеди ме в добрите чувства на Ристо и затова още следващите дни пуснах заповед и му поверихме обора с работните коне на цялата бригада.

- Ей - тръпеше доволно ръце бригадир - гореща кръв, циганска кръв... И конете усетиха, че ги обича... Пълни вечер яслите до горе и всяка сутрин с три чувала чака за зоб.

- Демек, случихме с него. Такива грижи за конете никой до сега не е полагал - добави домакинят - за седмица почисти обора, изреши конете, амунициите тури в рег, в стаята се всичко промени. Даже налепил по стените снимки на коне от различни породи.

- Абе-е-е... Дано да е така всеки ден. Дано имаме късмет с него. - казах и аз доволно пред бригадир и домакина и се замислех въздъхвайки... Мислехме да намалим конете, нали въведохме механизация в процесите на цялото производство, но звеноводите ме спряха... "Нека, нека още някоя година да задържим конете, има още работа за тях. Пък и стопанството ни е стабилно, конете няма да ни са в тежест." Съгласих се с тях и помислих за Ристо. А той сияеше. Като разбра, че ще запазим конете, подскачаше от радост. От следващите дни не само се грижеше добре за конете, но помагаше и на доячи, и на телчари, на пастури, даже и на нощните гледачи даваше почивки. Всички се убедили в неговата почтеност и много смях завладяваше доячи, телчари пастури, когато емоционално разказваше как по Тудориците бил първенец, даже и в Божурище на кушиите надбягвал елитни жребци и кобили. Странен човек, чудеха му се всички. Само дето не обичаше да присъства на седмичните съвещания на фермата... Седи си в ъгъла на дървената пейка, върти се в очакване на края на сбирката, не можеше да слуша отчетите за млеконадоя. Когато го питали нещо да каже, той винаги искал повече зоб за конете.

- Зоб, зоб за конете дайте - пулеше очи и гледаше домакина, който раздаваше фуража всеки ден на краварите.

- Хм-м-м... ха сега... - подсмивах се на себе си. - Не съм срещал скоро такъв циганин. Нали се говори за тях, че са мързеливи, крадливи... Пък тоя?

На другия ден палнах джипа и отидох в стопанския двор. Беше валил топъл дъжд, измил беше асфалтовите площи до оборите и водоема, зад които отвързали се крави смучаха вода от калните локви. Погледнах към кантара, към млекопункта, после към оборите и видях Ристо да көве дъски по оградата, в която три кончета скачаха, изграеха и прърхаха с нежните си ноздри във влажния въздух. Ристо ме видя, изправи се цял ръст и прибра с вила купчина разпиляна люцерна. После се почеса зад ушите и погледна слънцето над тополите по шосето за града.

- Чакам да ми докарат още храна. Няма да им стигне за цялата нощ. Конете обичат много люцерна. - усмихна ми се той и със силно притеснение завъртя глава, когато усети, че го презряха и приближих главата му към моето тяло.

- А защо, защо досега не си се хванал някъде на работа? А скиташ по пазарите, будиш съмнение и създаваш работа на милицията? Нали знаеш, че днешните хора на реда не се церемонят много, много с безделниците. Пък и работа... днес има навсякъде.

Ристо не отвърна веднага. Наведе глава, дълбоко изпъшка, сякаш се колебаваше да отговори, защото видя, че около нас дойдоха още няколко мъже и жени, които го заслушаха с интерес.

- Така де... Виждам, че си хубав човек, работлив... Я, я виж как се погредил конюшната. За седмица, две и животните обрънаха гръб... - Ристо мълчеше, стоеше прав, гледаше ореха до пожарния водоем, мереше с мъчалив поглед дебелата ствол, клоните на който покриваха половината стопански двор и през тъмните листа, едва-едва прозираха лъчите на следобедното слънце.

- Абе защо, защо... Защото... Постъпвах три пъти на работа, но след седмица напусках. Управниците все ми викаха, че циганска ми е работата. Не ме харесваха. А иначе не тръгнах лошо. Ожених се рано. Зелма, Зелма се казваше жена ми. Улучих с циганка. Добра, хубава, певица.

- Охо-о-о... - извика се един от пастуриите - значи Лепа Брена била - но Ристо не обръна внимание на присмеха и продължи спокойно: - "Три деца ни се родиха. Е, скромно, скромно, но добре си живеехме, нищо не ни липсваше.

- О, Боже-е-е... - подсмиваха се мъжете, не вярвайки на разказа му.

- Добре де, добре- намеси се една от жените и дяволито смизна на другите- след като си бил толкова доволен, как така докара работата та стигна до скитничество по пазарите, а накрая донесе маята и в нашето село?

Ристо сви вежди, избърса с кърна влажното си лице. Искаше му се да е сам в тая минута, да няма нито едно от тия чужди лица, които с хитри очи следяха всеки негов жест и всеки израз на очите му. Вдигнах ръка, за да успокоя нещата, а и видях в Ристовите големи и тъмни очи да излиза влага, пламъкът угасна. В погледа му влезе безжизненост, характерна за безнадеждност, на един изчерпан човек. Но той все пак събра кураж и като огледа насъбралите се наоколо, продължи:

- Верно циганин съм но и ние циганите сме хора. Даже по-горещо любим и обичаме от вас... Той прекъсна разказа си, отиде до стаята в конюшната, за да се върне след минути с окъсан албум в ръка. - Не вярвате ли? Те... Разглеждайте.

Хората разтваряха албума и от страниците на орфани снимки грееха лицата на Зелма, на децата, на братя, сестри... Голяма циганска рода. Всички цъкаха с език, гледаха образите на хубави, здрави лица с тъмни очи и мургав загар, събиран от слънчевите пътища, по които години наред беше расло тяхното циганско племе.

- С друг циганин се събрахме и уж направихме комбина. Събирахме старо желязо. Аз обикалях стопанствата, чистех дворовете от железни боклуци, а той с моята платформа и жена ми предаваха всичко във "Вторични суровини". Развахме се, веселяхме се вечер по кръчми и кафенета. Жена ми пееше, изкарваше още пари... От добре, по-добре... Аз вярвам в хората и никога не съм допуснал, че ще ме изграт така хитро. С досада разбрах, че парите от желязото слагали в негова сметка, те си направили комбина, а и станали гаджета... Стигнахме дотам, че когато им поисках обяснение, те така ме набиха край едно кафене, щото осъмнах на другия ден в болницата с патерици. После изчезнаха, а аз останах с гипсирани крака три месеца и десет дни. И със строшена платформа... На гола поляна. Затова тръгнах по пазарите... Дано забравя всичко. Но забравя ли се животът с жена, която си обичал и от която имаш деца... Ами децата?

Хората слушаха притеснени и потресени. Те търсеха погледа на Ристо, чиито очи плуваха просълзени. Светът, в който Ристо беше потънал, за тях беше трудно разбираем.

- А защо, защо не я потърсиш още веднъж... Имаш деца от нея, обичаш я...

- Не знам- каза Ристо, - запали цигара и смукна така дълбоко от тютюна, щото бузите му хлътнаха между розовите му венци.

- Абе какво те бърка? - погледна го жената до него. - Може пък да ѝ е дошъл акълът. Направи още един опит... нали няма да даваш пари?

- Чух, че по Златиите пак е отишла. - каза Ристо и припали нова цигара. - пак няма по сватби и кръщанета, но ѝ плащали малко... а и с ортака ми се разделили.

- Видиш ли - намесих се по-решително и аз в неговата история. Ще помагаме... ако трябва и джипа ще ти дам.

Ристо се позасмя. Следобедният хлад попибаше умората от тялото му, умора от дългите скитания по пътища, пазари и цигански разпави, и затова новият му пристан в стопанския двор за него беше неочаквана радост и отмора.

След няколко дни го облякохме с нови работни грехи, напълнихме джипа с цветя и с най-добро настроение циганина замина за Златиите. Как и къде са се открили със Зелма не питах, какво са си казали не знам, но лъчезарната усмивка от лицето на Ристо не слизаше цяла неделя. И невероятното стана. След седмица във фермата дойдоха и циганката, и децата. Още на другия ден уредих потребностите и децата отидоха в училището, а нея назначих за доячка. Всички я приеха. Харесаха я. В неспокойните и кафяво зелени и влажни очи хората усетиха топъл и хуманен поглед. Беше пъргава, енергична, работлива и весела. Само след година си купица къща. А на селските празници Зелма пееше по цяла седмица. Животът на това циганско семейство започваше отново.

Сетих се за Ристо тия дни. Някакво настроение от спомените ме бе обладало. Това беше отдавна. Сега съм пенсионер. Бях си отишъл в Търнак и като билка за мене той дойде един след обяд - към икундия... Да се видим... Разбрал, че съм имал ядове с кръвното. Та-а-а... За това... А иначе... що не бил забравил от онова време.

На запад хоризонтът се сниши мълчаливо и тихо избяга далече.

Петър ДОНЕВСКИ

Дискусия в Община Берковица

Среща на кмета на Община Берковица с Видинския митрополит и директори на основни училища в общината

Обучението по религия бе тема на дискусията между кмета на Община Берковица Димитранка Каменова, Видинския митрополит Даниил и директорите на основните училища в общината. В момента учебен предмет Религия се изучава като факултативна дисциплина в малък брой учебни заведения и е по избор на самите училища. Предложението към образователните институции е обучението да се провежда като ИУЧ (избираеми учебни часове).

Митрополит Даниил акцентира върху важноста от формиране на нравствени ценности у подрастващите чрез докосване до християнските добродетели. Призова към възпитаване у младите хора на състрадание и милосърдие, доброта и съпричастност. Защото религията неминуемо присъства в ежедневието ни - в нашите положителни постъпки, благородни жестове, добри думи. Обучението по религия учи на уважение към ближния, на човешина и добротворство.

Ръководителите на образователните институции изразиха положително мнение за въвеждане на горепосоченото обучение в училищното образование и споделиха опит от дейността си в тази насока. Представиха начините за

формиране на християнски ценности в поверените им училища чрез инициативи, мероприятия и конкурси.

Като добра практика беше представено обучението по религия във Второ основно училище "Христо Смирненски" - Берковица, където децата се учат на добрини вече 12 години, и създаването на християнски ценности у подрастващите в ОУ "Г. С. Раковски" - село Бързия.

Присъстващите се обединиха около идеята за въвеждане на религията като учебен предмет в училище и изразиха своята готовност за сътрудничество помежду си.

Берковица почете 147 години от гибелта на апостола на свободата Васил Левски

Деветнадесети февруари е тъжна дата в родната ни история. България губи един от най-смелите си герои, оставил светла диря в народната памет.

С полагање на венци и цветя пред паметника на Васил Левски Берковица почете 147-та годишнина от трагичната гибел на Апостола на Свободата Васил Левски. Десетки родолюбиви граждани засвидетелстваха своята почит към Апостола, скланяйки глава пред живота му, преминал с мисъл за Родината и нейното освобождение, и делата му. Ученици от училищата в Берковица - Ванеса Иванова, Мария Иванова, Сияна Симова и Божидар Арсенов - развълнуваха присъстващите с прочувствени слова за Левски.

В знак на признателност венци и цветя пред паметника на Дякона поднесоха кметът на Община Берковица Димитранка Каменова, председателя на Общински съвет - Берковица Милован Жан, общински съветници, сдружения, ученици и учители, родолюбци.

147 години ни разделят от онзи февруарски вторник на далечната 1873 година, когато в покрайнините на тогавашна София, под виковете на събраната по заповед на Мазхар паша тълпа, геният на националната ни революция Васил Иванов Кунчев беше обесен от своите палачи. В историята ни няма друга личност, толкова близка до всички нас с човешките си качества, но и толкова извисена над обикновените хора с общочовешките си идеали. Той е неизменният ни критерий за личност, пример, който да следваме. Името му ще остане завинаги като символ на

безсмъртие и символ за родолюбие в сърцата на нашия народ. Защото никой българин не трябва да забравя неговата саможертва в името на народната правда и свобода и посланията, които ни е оставил чрез думите, изречени от него "Всичко, каквото съм сторил, сторих го за Отечеството".

Поклон пред паметта и делото на Апостола на българската свобода!

Пенсионерският клуб в Белоградчик отбеляза 8 март

Международният ден на жената бе празнично отбелязан от Пенсионерски клуб "Магона" - Белоградчик. Гости на тържеството бяха Борис Николов - кмет на Община Белоградчик, представител на Пенсионерски клуб "№1" от Враца, приятели. Всички участващи в празника бяха посрещнати с хляб и сол.

Приветствия по случай 8-ми март отправиха Кмета на Община Белоградчик, Симеон Илиев - председател на ПК "Магона", и Ангелина Йотова - председател на ПК "№1" - гр. Враца.

Пожеланието да са здрави, креативни и да не спират да обичат мъжа до себе си бе отправено към всички жени в ролята си не само на майки, а като партньори във всички сфери на живота.

Тържеството продължи в сърдечна празнична атмосфера с много стихове и танци. Всяка жена на празника бе уважена с цветете от г-н Борис Николов.

Представителите на ПК "Магона" бяха обмислили и подготвили изненади за хората от клуба и приятелите с присъждането на четири приза: "За добротата и съпричастността, която жената излъчва във всичко, което прави" взе П. Трифонова; "За активност в дейността на клуба" отиде при П. Александрова; "За баба с най-много внуци и правнучи" получи П. Иванова, която очаква осмия си правнук, а "За най-дългогодишен член на клуба" взе Е. Йолова.

Жури в състав: Е. Цанков, Д. Ванков, И. Йосифов и представител на гостите от ПК №1 определи Ангелина Йотова от Враца за "Мис 8ми март". Всички наградени получиха цветя и материална награда.

Празникът премина в приятелска и сърдечна обстановка сред хора влюбени в живота.

В РБ "Гео Милев" - Монтана

Мултимедийна презентация "По стъпките на Левски"

Учениците от XI "а" клас на Професионална гимназия по техника и електротехника "Хр. Ботев" - гр. Монтана, отбелязаха 147-ата годишнина от гибелта на Апостола, с посещение в РБ "Гео Милев".

Преподавателят по история, Младенка Григорова, доведе възпитаниците си, за да видят мултимедийната презентация "По стъпките на Левски", която съдържа исторически данни за присъствието на Васил Левски в област Монтана, сведения за местата, които е посетил и срещите му с хора от нашия район.

Средношколците четеха "щифетно" стихотворението на Христо Ботев "Обесването на Васил Левски", разгледаха документалната изложба "Памет за Левски", както и експонираните във витрини книги за Апостола.

Дарение на медицинска апаратура за болницата в Белоградчик

Фондация "Капачки за бъдеще" направи дарение на МБАЛ "Проф. Георги Златарски ЕООД" - Белоградчик. С набраните средства от събраните пластмасови капачки фондацията подпомага по-малките болници в България.

Дарението включва дефибрилатор, аспиратор и два инхалатора. Медицинската апаратура е с гаранция от 24 месеца и ще бъде използвана в Детско отделение и Акушеро-гинекологично отделение на болницата в град Белоградчик.

Инж. Иван Петров - представител на фирмата производител, предостави апаратурата и направи обучение за работа с него на медицинския персонал.

В Монтана започва II етап от премахването на незаконните гаражи

Ще бъдат съборени и 8 отчуждени къщи

Община Монтана е изпратила 908 предписания за премахване на незаконни ламаринени гаражи, бараки, паянтови постройки и 8 отчуждени къщи в регулацията на града.

"Това е следващ етап от последователната ни политика да превърнем Монтана в чист, модерен, европейски град", заяви кметът Златко Живков. Той припомни всичко, направено през годините за облагородяването на кварталите. В обръщението си кметът благодари на хората, които са проявили разбиране и сами са демонтирали незаконните си постройки.

Предстои да бъдат премахнати гаражи в ж.к. "Пъстрина", ж.к. "Изгрев", ж.к. "Плиска", в района от Младежкия дом до канал "Парта", в Живовския квартал, и в района на жп гарата около КАТ.

"Няма да има изключение за никой без документ за собственост, категоричен е Живков. Срокт на предписанията до ползвателите на незаконни постройки изтича между 15 и 30 март. След това общинските служби започват принудителното им събаряне и разчистване.

Урок по родоучение в Белоградчик

С няколкоминутни аплодисменти и станали на крака, децата на Белоградчик отглагоха почит на националните ни герои, загинали за свободата на България.

Мероприятието, организирано по повод Националния празник на България - 3 март, и годишнината от Освобождението на Белоградчик, от Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните, се проведе в Народно читалище "Развитие - 1893" гр. Белоградчик от екипа на "НЕзабравимата България" и нейният основател г-р Искрен Красимиров.

Те представиха на учениците от НУ "Васил Левски" и СУ "Христо Ботев" първата по рода си програма за интерактивно обучение - патриотичното филмово-театрално шоу. То има възпитателно-образователен характер и включва откъси от филми, представяйки цялата история на Българското Възраждане и Освобождението на България, като и всички народни будители, "оживяват" на екрана.

"Любовта към родината не идва на готово. Тя се възпитава. За съжаление много малко деца имат този пример вкъщи", казва Искрен Красимиров, затова изказваме своята благодарност на директорите на двете училища, които подсиурха присъствието на учениците, както и на Читалищното настоятелство за съдействието при организацията.

Вокална група "Детски смях" на първо място

Песента "Because" на "The Beatles" донесе първо място на вокална група "Детски смях" на конкурса "Евъргрин Фест", проведен в зала 11 на НДК в София. Ръководителите на вокално студио "Детски смях" - Латинка Боева и Миглена Георгиева бяха удостоени с грамоти за принос във вокалната педагогика. Благодарим от сърце на доц. Константин Манолов - музикант, пианист и преподавател, за вокалния аранжирмент, направен за нас на песента "Because"!

В журито на фестивала бяха звездите Васил Петров и Камелия Тодорова, както и програмният директор на радио Jazz FM Светослав Николов. Организатори на събитието са фондация "Музика жива", Народно читалище "Д-р Петър Берон 1926 г." и Музикално-издателската къща "Студио Артез", с подкрепата на Район "Триадница". Музикален директор на конкурса е попизпълнителката Румяна Коцева. Целта на фестивала е да насочи вниманието на пеещи деца и младежи към стойностните песни от XX век (създадени до края на 70-те години), останали в музикалната история като незабравими "вечно зелени" произведения, както и американски джаз стандарти и български песни от това време. Във второто издание тази година участваха над 130 деца и младежи от 14 града от страната.

Берковица отбеляза 142 години от освобождението на България

"И днес йощ Балканът, щом буря зафаща, спомня тоз ден бурен, шуми и препраща славата му дивна като някой ек от урва на урва и от век на век!"

Иван Вазов

В пъстроцветен килим от български народни носии, балони и триколяори се превърна площад "Йордан Рагичков" вчера по време на празничното честване на Националния празник на Република България - 3 март. Под звуците на химна тържествено бе вдигнат националният флаг, а всички присъстващи с едноминутно мълчание почетоха паметта на загиналите за свободата на България. Кметът на община Берковица Димитранка Каменова, зам.-кметът Спаска Георгиева, зам. - кметът Атанас Георгиев, Председателят на ОбС - Милован Жан, Биляна Стаменова - Секретар на Община Берковица, Гергана Антонова, общински съветници, представители на местни сдружения и политически партии, ученици, учители, възпитаници на детски градини и граждани свегоха глави в памет на загиналите за нашата свобода. По повод 142 години от Освобождението на България бяха поднесени венци и цветя пред паметника на героите от руско-турската война и пред паметника на загиналите във войните.

Богатата празнична програма с участието на ученици от Второ основно училище "Христо Смирненски" - Берковица и НЧ "Иван Вазов - 1872" - Берковица развълнува събралите се на площада жители и гости на Берковица. С прочувствените си изпълнения на стихове, посветени на непобедимия български дух и подвига на знайните и незнайни герои, дали живот си за нашата свобода, третокласниците и седмокласниците от 2. ОУ с ръково-

гители Лилия Куньова и Маглена Алексиева трогнаха и малки, и големи. Яна Михова и вокално дуо "Melody" зарадваха присъстващите с песните, които представиха. Берковчани и гости на града, под звуците на Берковската духова музика и Младежкия духов оркестър, извиха кръшно българско хоро, което бе част от петата общобългарска инициатива у нас и по света "Пробуждане с хоро". Много то усмивки и положителните емоции допринесоха за празничното настроение в слънчевия мартерски ден.

Благодарност към всички, които почетоха паметта на борците за национално освобождение и се включиха в инициативата "Пробуждане с хоро"!

Във Видин отбелязаха 147-ата годишнина от гибелта на Левски

Диана СИРАКОВА

Във Видин отбелязването на 147-ата годишнина от гибелта на Васил Левски започна със заупокойна молитва, отслужена в катедралния храм "Св. Димитър Солунски" от Видинския митрополит Даниил. Присъстваха кметът на Общината г-р Цветан Ценков, заместник-кметът по хуманитарни дейности и социална политика Борислава Борисова, председателят на Общинския съвет Геннад Велков, заместник областните управители на Видин Анжело Методиев и Лъчезар Попиванов, началникът на Регионалното управление на образованието Веселка Асенова, общински съветници и други официални лица.

По традиция от църквата потегли шествие, начело с Градския духов оркестър и се отправи към бюст-паметника на Левски в града, където на този ден винаги се събира признателното видинско гражданство.

Възпитаници на филиал "Васил Левски" към детска градина "Детелина", облечени като четници, представиха кратка програма, посветена на Апостола на българската свобода.

Кметът г-р Ценков връчи традиционната награда на победителя в състезанието "Лъвски скок", организирано от Община Видин, Регионално управление на образованието, Общински комитет "Васил Левски" и Ученически спортен клуб "Шампион". Тази година плакети спечели единадесетокласникът от ППМГ "Екзарх Антим I" Стоян Петров с

резултат 2,84 м.

Възпоменателното честване завърши с поднасяне на венци и цветя пред бюст-паметника на Васил Левски от официалните гости, представители на обществени и културни институции, училища и детски градини и много граждани.

Гостуваща изложба "Шипка - Бузлуджа" в Лом

Георги ПЕТРОВ

В историческия музей се състоя тържествено посещение на 3-ти март от освобождението на България, което бе открито от директорката на историческия музей г-жа Даниела Замфирова.

Петвековното робство не успява да съкруши силата на българския ду - с цената на много свидни жертви българинът опазва най-скъпото за един народ: роден език, вяра и национално самосъзнание.

А свободата е идвала със смелостта на велики герои - с апостолското дело на Дякона Левски, с бунтовите стихове и делото на революционера Ботев, с кръвта на априлици, с вярата и героизма на четници и опълченци, с подвига и саможертвата на хилядите руски, румънски и финландски войни.

Тази година имаме удоволствието да сме домакини на гостуващата изложба на Национален парк-музей "Шипка-Бузлуджа". Тя е посветена на 150-годишнината от четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа, гостувала е на много градове в цяла България и днес, 2 години по-късно тази прекрасна изложба е при нас и ще остане до месец май.

Изложбата "Подвиг и памет" проследява пътя на

четата от стъпването ѝ на българска земя до последните ѝ сражения с турската войска в Стара планина. Показано е родословието на Хаджи Димитър и Стефан Караджа - тук е момента да отбележим, че тази година се навършват 180 години от рождението на двамата герои. На табелата може да видите снимки, карти, факсимилета на документи, списък на участниците в четата, между които е ломчанинът Еремия Петров Българов, който е родственик на

поп Пунчо. Вероятно е участвал в Първата българска легия, а след това е бил в сформирания от Любен Каравелов революционен комитет в Белград. През лятото комитетът организира Зайчарската чета с войвода Иван Кулин и военен командир племенникът му Еремия Българов. По-късно се присъединява към четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа и е включен в нейния щаб. Загиба в сражение през 1868г. Снимка на ломчанина Еремия Българов е поместена на едно от централните табла в изложбата.

Гости на тържеството бе Наталия Стефанова главен експерт, международно сътрудничество и политика. Тук бяха общинските съветници, културни деятели, учители и ученици, много граждани и гр.

Снимки: Авторът

Из книгата „Тайните подземия на България“ - 15 част

Митичният цар Соломон

Милан МИЛАНОВ

> продължение от миналия брой

Да, митичен, защото освен библейските писания, няма други исторически доказателства за съществуването му. Но древните ръкописи са категорични за царуването на цар Соломон и съобщават, че царят бил надарен с мъдрост, ръководил е строителството на величествения храм и може би най-характерното е, че е притежавал умения и технически способности, далеч надхвърлили времето, в което е живял. И до днес древният Соломонов храм, с несметните си богатства, все още не е открит. Завесата на тайната все още продължава да е спусната и скрива истината.

Интересно е да се припомним и някои извадки от древните писания, в които се съобщава, че великият цар Соломон е притежавал чуден дирижабъл. Но веднага трябва да отбележа, че той не е бил единственият притежател на летателен апарат. В древни митове, легенди и свещени текстове може да се открият множество сюжети за реални исторически фигури, които са разполагали с летящи "колесници" или нещо от рода на дирижаблите.

Цар Соломон ръководи строителството на храма.

Според Кебра Негаст (Книга на слабата на царете на Етиопия), Савската царица, очарована от разкази те за мъдростта на цар Соломон, които достигали до нейната страна, решила да се запознае със Соломон и да види Кивота на Завета. Царицата пресякла Червено море, земите на съвременен Йемен и Хиджаз и пристигнала в Йерусалим, за да присъства при провеждането на Съда на цар Соломон. И залпелена от мъдростта му, царицата останала в неговите покои няколко месеца, а когато се върнала в царството си родила син от него и го нарекла Менелик...

За цар Соломон и Савската царица (Македа) писах твърде много и не е нужно да се повтарям, затова само ще напомня, че целта на Савската царица да посети цар Соломон, не е била да види Кивота, тъй като Кивотът се е намирал на територията на днешна България. И днес се намира тук! Но това е друга тема, а сега да видим какво още разказват някои източници за цар Соломон и това навярно ще ни изненада. Ще ни изненада, защото едва ли друга личност някога е притежавала вълшебен червей, наричан Шамир. Червей, който можел да разрязва и обработва всеки камък...

Съпоставяйки качества, притежавани от Шамир със съвременните постижения и знания на науката, червеят би се оказал високотехнологично устройство, можещо да промени състава на камъка, желязото и диаманта само с един поглед. Невероятен червей!... От описанията обаче не се разбира чий е бил този поглед, на царя или на червея...

Известно е, че цар Соломон бил не само най-мъдрият човек, но и най-богатият владетел на света. Притежавал е златни и сребърни рудници, за които днешната наука си задава въпроса къде се намирали тези рудници?

Цар Соломон и Савската царица. Edward Poynter, 1890. Wikipedia

Отговор дава Библията, в която се казва, че слугите на Соломон отишли в Офир и добили там 420 златни таланта. Но къде била тази легендарна земя Офир?

Знае се къде се намира, защото най-подробно описах местонахождението ? на територията на българите. Но в предишните си книги не съм писал, че великият цар Соломон е притежавал не само Шамир, но и древен дирижабъл.

Сведенията са от Кебра Негаст, където се казва, че цар Соломон трябвало да посети Македа и сина си Менелик, като полети с "небесната машина". "Царят... и всички, които се вслушаха в думите му, полетяха на колесницата, без да чувстват

болка и страдания и без

усилия или мъчения преодолеля за един ден разстояние, за което преодоляване пеш биха били необходими три месеца."

Какво ли разстояние са изминавали пеша поданиците на цар Соломон, за да можем да определим километрите до царството на Савската царица? Древните писания не казват къде точно се е намирало царството ѝ. Можем само да гадаем. Човек, вървейки пеша, обикновено изминава четири километра за час. За около 12 часа, без да почива, той би извървял около 50 км, на ден. За един месец 1500 км, а за три месеца 4500 км. Дали такова е било разстоянието от Йерусалим до Странджа планина?

Източник на снимката: www.gnostocwarrior.com

Ако се поинтересуваме още малко за странното летателно средство, бъдещо любопитство, притежание на цар Соломон, ще установим, че дирижабълът си имал площадка за кацане. Съществуват предположения, че тя се намирала в планината Кашимир, в местността "Тронът на Соломон", представляваща плосък връх, разположена в Северозападен Иран.

Ще трябва да си призная, че не съм писал нищо за загадъчния Шамир и дирижабъла на цар Соломон, затова бързам да поправа пропуските.

В "Гемара" (част от еврейския Талмуд) шамирът (на еврейски: ????) е описан като червей (или вещество), имащ силата да пробива, реже или разрушава камък, желязо и диамант.

Основите на Първия храм в Йерусалим
Източник на снимката: <http://joi4maind.com>

При строежа на сградата на Първия храм в Ерусалим, олицетворяващ мира, цар Соломон е използвал този неизвестен "инструмент" като заместител на режещите инструменти. По това време древните закони забранявали да се използват сечища, които биха могли да предизвикат война и кръвопролития.

Няма да е излишно да се спомене, че по времето на Мойсей Шамир е смятан за едно от десетте чудеса, създадени в набе- черието на първата събота, точно преди завършека на сътворението.

Какво възшност представлява Шамир?

Отговор дава известният писател Имануел Великовски в свое есе по темата:

"... В Талмуда и Мидрашим има много препратки към Шамир - приписват му се необичайни качества. Например, че може да разпада всичко, дори здрави и много твърди камъни. Равинската литература описва, че бил използван за гравирание на нагръдника на първосвещеника. Сред притежанията на Соломон шамирът е бил най-чудното такова. Цар Соломон имал желанието да притежава Шамир, защото чувал за него от по-ранни дни; познаването на Шамир въшност се приписва от равинските източници на Мойсей. След дълго търсене зрънце или частица от Шамир, с размера на ечемик - царевица, е било открито в далечна страна, в дълбините на кладенец и донесен на Соломон. Но странно, той изгубил своите способности и станал неактивен няколко столетия по-късно, около времето, когато Храмът на Соломон бил унищожен от Навуходоносор..."

Продължава в следващия брой

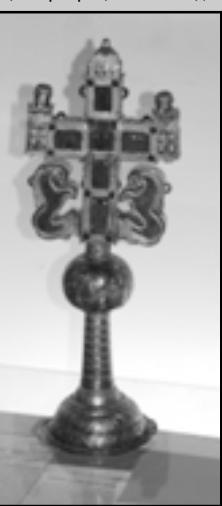
Врачанската златарска школа от XVI-XIX в.

Красимир ГРИГОРОВ
заб. отгел "Възраждане", РИМ - гр. Враца

Нахлуването на османските турци в кр. на XIV век в пределите на Втората българска държава прекъсва политическата и икономическа независимост на българския народ и затруднява естествения ход на негово- духовно развитие. И въпреки регресивния процес художествените за- наяти бавно и мъчително, но трайно се развиват от началото на XVI век. Богатите заложи у българина се проявяват чрез златарството. По отно- шение на орнаментиката златарите от епохата надминават своите пред- шественици и създават свой автентичен стил, противно на влиянието от Ориента и Западна Европа. Прочути и талантливи са били златарите от София, Пловдив, Проадия , Видин и Силистра. Като най-известна и първа школа сочим Чипровската. Тя е позната, но Чипровското въстание слага край, а останалите живи, се преместват във Враца, в Монтана и Видин. И така се заражда Врачанската школа, чиито начални образци впечатляват с изшестството си. Съхраняването на традицията и историческата памет, не е обременяващо понятие, а част от човека, от неговата драма, красива гордост и спокойствие на българския дух. Зад сегашната форма: филиг- ранно майсторство, богато разнообразие на златарското изкуство, се крие душевност и самочувствие, с което се раждат за нов живот библей- ски сцени, а образът на обаятелната българка е минавал през годините на робството като приказно царствено видение.

В края на XVI век и началото на XVII век един от най-изкусните майстори златари Никола, Коста- дин и Пала (Павла) се установя- ват във Враца, а в техен пристан се превръща Бистрешкия мана- стир, където намират радушен при- ем и основават своята златарска работилница. Не се касае за "миг- риращи ателиета", а за новосъз- дадена школа или ателие с ясно оформен облик и творческа са- мостоятелност. Като логично и ес- тествено продължение на tradi- цииите от Второто Българско цар- ство и т.н. Втори Златен век на бъл- гарската култура се явява работа- та по т.н. златни обкови, което нед- вузмислено подчертава позитив- ното отношение към книгите и цър- ковните песнопения на разбира- ем за народа език. Най-старата запазена такава обкова на еван- гелие от Врачанската школа да- тира от 1623 г. и днес се съхранява в Църковноисторико-археологичес- кия музей в София.В същия стил, използвайки аналогични отливки на ъглови пластини през 1656 г.майстор Иван Янов, творил в същата школа създава обковата на т.н. Сучавско евангелие в Рилския манастир. Твор- ческият му профил се свързва с филиграна и емайла, а негово дело е още периферията на чипровския дискос от Бачковския манастир. Буквална реплика на това негово ръкотворение изглежда Щипското евангелие на майстор Костадин от 1696г за Врачанската съборна църква. Подобна на първите две е и обковата на евангелие от 1642 г. на майстор Мавроди от Камено поле. Това, което ги сродява и днес е общото духовно начало с център Враца и това единство на самотнитост и художествена сърчност.

Наследството на врачанските златари в об- ластта на най-разпространените църковно-ри- туални предмети - кръстовете също така се отличава с множество оригинални решения и с принос в развитието на художествените идеи .Най-старият известен кръст, сътворен от майс- торите Никола и Пала през 1601 г е в манасти- ра "Св. Иван Касинец" край Враца. Символич- ните изображения на куполни сгради по двете рамена на кръста, завършващи с кубета и сти- лизирани релефни очертания на симетрични лъво- ве под рамената, подчертават българско- то начало. Впечатляващо изглежда дърворез- бата върху кръста на светеца вграден в среб- бърната отливка с позлата. Тази миниатюрна архитектура заедно с гравираната топка в сре- дата е вдъхновена от късната готика /арките и растителния фриз/ и каноните на българо-ви- зантийския стил/куполите с осмостенните ба- рабани/. Под негово въздействие са създадени още множество кръсто- ве, дело на Врачанска- та школа, при които срещаме идентичните еле- менти.. Такива са кования и отливани сребър- ен Престолен кръст с позлата на майстор Маври- ди, кования сребърен кръст с миниатюрна дър- ворезба на майстор Петър Пелов от 1833 г.

Напрестолен сребърно- позлатен кръст
Бистрешки манастир
"Св. Иван Касинец",
1601 г.

Традицията за производството на кръсто- ве- колпиони или палестински кръсто- ве (в средата на които се е поставяло късче дърво от "светия кръст" или от "мощи" на светец), основана от златарите в Бистрешкия манастир, и е продължила във Враца още дълго време. За това свидетелстват и два оловни модела за отливане на такива кръсто- ве в леярска пръст, които са принадлежали на врачански златари от преди Освобождението. За това свидетелстват и намерените в мана- стира "Св. Иван Рилски-Пустни" няколко железни калъпи за отливане на двойни кръсто- ве. Те са имали формата на клещи с две дълги дръжки, с помощта на които са се отваряли и затваряли.

В началото на XIX век манастирът приютава една от първите по бъл- гарските земи медно-шампарски работилници, когато неизвестен монах от манастира се сдобил с донесени от чужбина пособия за гравирание. Със сигурност се знае, че тази работилница е съществувала през 1822 г. От това време са достигнали до нас две шапми. Първата от тях е с изображение на двамата светии - покровители на обителта - свети Иван Рилски и свети Йоан Богослов. Упоменава се и името на нейния ктитор - Иван Велкин от с. Краводер, Врачанско, затова и творбата му е нарече- на - "Краводерската шапма". Навярно научно-изследователските търсе- ния ще попаднат и на други образци и ателиета в нашия край? Едно обаче е сигурно, че врачанските златари намират всички условия за да създадат своя школа със свой облик и характерни особености, напълно отговарящи на техния мироглед, малка частица от общото - "Балканско златарство".

Кът за ромска култура изградиха в Монтана по проект "Открийте съкровищата на ромите"

Крум КРУМОВ

Кът за ромска култура, който да бъде посещаван от туристи и местни хора, бе изграден в Монтана по проект "Открийте съкровищата на ромите", съобщиха от общинската агенция за регионално развитие в Монтана, която изпълнява проекта.

Ромският кът се намира в читалище "Звезда" в ромския квартал "Огоста" и представя традиционни ромски занаяти като кошничарство и копанарство, ромски обичаи и ястия и други черти на ромската култура. Целта е ромският кът да бъде посещаван от туристи, които преминават или нощуват в Монтана.

Проектът "Открийте съкровищата на ромите" се финансира от Програмата за трансгранично сътрудничество между България и Румъния и се изпълнява от общинската агенция в Монтана и сдружения от Видин и Крайова - Румъния. Той е на обща стойност 358 000 евро. По него в продължение на 18 месеца екипи от двете страни са проучвали особеностите на ромската култура и въз основа на това са направили кътове и центрове за ромска култура. В периода са провели четири фестивала на ромската култура в Монтана, Видин, Крайова и Турну Северин в Румъния. На тези фестивали са показани традиционни ромски танци, обичаи и занаяти. Държавната телевизия на Румъния е проявила интерес към един от фестивалите и е излъчила репортаж за него.

"Баба Марта бързала, мартенички вързала..."

Баба Марта (1 март) е неизменна част от българските обичаи. Изпращайки зимата, в очакване на пролетта и зараждайки се нов живот празникът носи пожелание за здраве и дълголетие.

В навечерието на празника Баба Марта посети децата от Детска градина "Иглика" в Белоградчик и раздаде мартенички с пожелание да растат здрави, румени и засмени. Красивите мартенички са изработени с много любов от сръчните ръце на жените от Пенсионерски клуб "Магона" град Белоградчик.

Спазвайки станалата вече традиция за града, в утрешния работен ден Баба Марта ще обиколи всички потребители на социални услуги, училища и институции, завързвайки бял и червен конец на всяка ръка с пожелание за здраве и късмет.

Първомартенският ден отбелязаха и децата от НУ "В. Левски". С много усърдие, трепет и радост децата продължиха традицията си да украсяват с ръчно изработени мартеници дърво пред училището.

Празникът внесе много настроение и радост във всички участници.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА
РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
РЕГИОНИ В РАСТЕЖ

ОБЩИНА БЕРКОВИЦА

Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ
№ BG16RFOP001-2.002-0043-C01/08.03.2020 г.

ПРОЕКТ

"Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр.Берковица"
Бенефициент - Община Берковица

Партньор по проекта - Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - МВР

На 9 март 2020 г. от 11:00 ч. в Заседателната зала в сградата на Общинска администрация Берковица се проведе стартираща пресконференция по проект BG16RFOP001-2.002-0043 "Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр.Берковица" по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № от ИСУН № BG16RFOP001-2.002-0043-C01 и № РД-02-37-41 /08.03.2019 г. на МРРБ, Управляващ орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г. по процедура на директно предоставяне BG16RFOP001-2.002

"Енергийна ефективност в периферните райони-2", финансиран със средства от Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., приоритетна ос 2 "Подкрепа за енергийна ефективност в опорни центрове в периферните райони", съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейски фонд за регионално развитие. Бенефициент по проекта е Община Берковица. Партньор по проекта е Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - МВР.

На пресконференцията присъстваха г-жа Димитранка Каменова - Кмет на Община Берковица, Гергана Антонова, Биляна Стаменова - Секретар на Община Берковица, Милован Панталеев - Председател на Общински съвет Берковица, Комисар Венцислав Райков - Директор Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - Монтана, Гл. инспектор Цветан Димитров - Началник РС "ПБЗН" - гр. Берковица, Милан Кунев - инспектор "ДПК и ПД" при "ПБЗН" Берковица, Пенка Бъзовска - Технически ръководител на обекта, Димитър Димитров - представител на фирмата упражняваща строителен надзор "Ведипема" ЕООД, служители на Общинска администрация Берковица и представители на медиите. С помощта на мултимедийна презентация инж. Мая Горанова - Ръководител на проекта представи целите, дейностите и очакваните резултати от реализацията на проекта.

Главната цел на проекта е да се осигури модерна и ефективна публична инфраструктура в подкрепа на балансираното и устойчивото развитие на община Берковица и да се повиши енергийната ефективност на сградата на държавната и общинска администрация в град Берковица като опорен център от 4-то ниво на националната полицентрична система.

Общата стойност на проекта е 682 229.49 лева, финансирани със средства от Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., от които от ЕФРР сума в размер: 579 895.08 лева и Национално финансиране сума в размер: 102 334.41 лева.

Този документ е създаден в рамките на проект "Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр. Берковица", който се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейски фонд за регионално развитие. Цялата отговорност за съдържанието на публикацията се носи от Община Берковица и при никакви обстоятелства не може да се счита, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз и Управляващия орган на ОПРР 2014-2020 г.

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

12 ч * Преп. Теофан. Св. Григорий Двоеслов. Преп. Симеон, Нови Богослов
13 н Св. Никифор, патр. Цариградски (Прежд. лит.) (Вечерта - Малко повеч. с Богород. канон и акафист II ст.) (Туп. с. 430)

14 с Преп. Бенедикт (Злат. лит.) (Туп. с. 431)
15 н 2 Неделя на Великия пост - Св. Григорий Палама. Св. мчк Агапий. Гл. 6, утр. ев. 6, ап. Евр. 1:10-2:3 (с. 327), лит. ев. Mk 2:1-12 (Вас. лит.) (Туп. с. 431)

16 н Св. мчци Савин и Пана
17 в Преп. Алексий, човек Божий. Прпмчк Павел
18 с Св. Кирил, патриарх Йерусалимски. Мчк Трофим и 10 000 мъченици в Никомидия (Прежд. лит.) (Туп. с. 433)

Премиера

Ненчо СЛАВЧЕВ

При заслужено голям интерес от страна на приятели и почитатели на писаното слово, във Видин се състоя премиера на новата книга на Диана Сиракова "Селфи". Поводът за издаването ѝ бе неотдавна отпразнуваната 65-годишнина на авторката, а организатори на проявата бяха местното Дружество на писателите и видинското читалище "Цвят 1870".

По-популярна сред читателите си с досегашните сборници с поезия, Диана Сиракова изненада читателите си с втората си прозаична книга "Селфи". В нея са включени 28 весели разкази, отразяващи с непринуден хумор комични случки от годините на несвършващия преход у нас. Празникът на авторката бе почетен с поздравителни адреси от кмета на Община Видин г-р Цветан Ценков и ръководствата на читалищата във Видин и Белоградчик.

Област Враца

Отрицателни резултати

По данни, получени на 10 март в РЗИ - Враца, 9-те проби за Коронавирус, взети от пациенти от територията на област Враца със съмнения за инфекция, са с отрицателни резултати.

Предстои в утрешния ден до Националната референтна лаборатория да бъдат транспортирани още 2 проби на хоспитализирани болни. За резултатите ще бъдете уведомен.

По нареждане на Министъра на здравеопазването, РЗИ - Враца ще извърши пълна проверка на медицинското обслужване на двамата пациенти, хоспитализирани в Отделението по инфекциозни заболявания на МБАЛ - Бяла Слатина. За резултатите от проверката ще бъдете информирани.

Област Враца

Предприемат мерки срещу разпространението на грипа и коронавируса

Областният управител Малина Николова свика съвместно заседание на Областния щаб за борба с грипа и острите респираторни заболявания и функциониращия към него Областен медицински съвет във връзка с положителните проби на COVID-19 в страната

В срещата взеха участие народният представител Красен Кръстев, кметове и представители на местната власт, директори на лечебните заведения, Регионална здравна инспекция, Център за спешна медицинска помощ, Областна дирекция на МВР, Регионално управление на образованието и Регионална здравноосигурителна каса.

Областният управител Малина Николова представи основните мерки и дейности по координиране и организиране на действията, във връзка с обявената от СЗО спешност за общественото здраве от международно значение по отношение на Коронавирус инфекцията и противодействие на близането и ограничаване разпространението ѝ на областно равнище.

"Съгласно издадената Заповед на министър Ананиев, до второ нареждане, на територията на област Враца се преустановяват посещенията на културни мероприятия, спортните мероприятия се провеждат без публика, забранява се провеждането на всякакви масови мероприятия, в които участват деца", поясни областният управител.

От Регионалната здравна инспекция потвърдиха, че всички заведения за болнична помощ на територията на областта са в готовност за осигуряване на леглови резерв, както и за организация на работата на медицинския персонал. Има достатъчно лични предпазни средства за медицинския персонал и специалистите.

Областният управител разпорежи на кметовете на общини да свикат незабавно общинските кризисни щабове за набелязване на мерки за неразпространение на заболяването. Като част от набелязаните дейности са контрол върху лицата, поставени под карантина. В детските и социалните заведения е необходимо да се засилят мерките по спазване на филтър и дезинфекция, а общинските предприятия или звена за хранене да се въведат в режим на стриктна дезинфекция и работа с ръкавици. Във фронт офисите на информационните центрове за местни данъци и такси, обслужването на граждани да се осъществява по възможност чрез непряк контакт и да се преустановят приемните дни на кметове и кметски наместници. Разпоредени са мерки, касаещи учениците, като началникът на Регионалното управление на образованието е длъжен да следи и да запознава директорите на училища с разпорежданията на щабта.

Със заповед на министъра на образованието, като превантивна мярка

срещу разпространението на грип, остри респираторни заболявания и възможни случаи на COVID-19, се преустановяват училищните събития, пътувания, екскурзии и посещения на обекти, извън учебните заведения на територията на цялата страна. Отлагат се и планираните състезания и олимпиади, няма да се осъществяват квалификации и обучения на преподавателите до разрешение за провеждане на масови мероприятия.

До 11 март 2020 г. продължава ваканцията за учениците от цялата страна. В случай на допълнително обявяване на неучебни дни, училищата трябва да разработят свои планове за реструктуриране на учебния материал и да осигурят възможност за дистанционно обучение при необходимост. За неприсъствалите по преценка на родителите деца в детските градини няма да е необходимо представяне на бележка за извинение на отсъствията в период на грипна ваканция. В детските градини остава задължително изискване за медицински преглед на входа и съблюдаване за недопускане на болни или неизлекувани деца.

Директорът на инфекциозното отделение в МБАЛ - Бяла Слатина Николай Димов увери, че има достатъчно леглови фонд и медицински персонал за прием на пациенти с доказан Коронавирус. Той апелира за прецизиране на случаите, които се насочват към инфекциозно отделение.

От РЗИ потвърдиха за изпратени 9 проби в Националната референтна лаборатория от пациенти със съмнения за инфекция - 2 от СБАЛПФЗ - Враца, 5 са взетите проби от Детско отделение и ОАИЛ - Враца, а две са пробите от инфекциозното отделение в МБАЛ - Бяла Слатина. Дадени са и указания на всички лечебни заведения за контрол върху вътрешболничните инфекции.

По време на заседанието бяха коментирани предприемането на мерки, свързани с контрол и ограничаване струпването на голям брой хора на обществени места, в това число и ученици, които са в грипна ваканция.

По данни на РЗИ, заболяемостта от сезонен грип В за област Враца е над средния за страната - 179 на 10 000, като най-засегнати са лица от възрастова група 5-14 години, общо 789.

Представителите на общините в областта са въвели всички противоепидемични мерки, като кметовете докладваха за намалена посещаемост на детските заведения. Предстои в общинските оперативни щабове да се вземат решения за преустановяване работата на детските заведения във всяка една община.

В Ослен Криводол възродиха честването на празника на селото - Тодоровден

Кирил РАДОВЕНСКИ

От поколение на поколение, от възрастни на по-млади, се предава сказанието как и защо точно на това място се е появило село Ослен Криводол. Било по турско време. Жителите на орхийското село Скравена тънели в нищета и плащали дан от набезите на черкези, башибозуци и какви ли още не. В една тъмна доба част от скравенчаните, предвождани от дядо Вълко Терзията, натоварили покъщината си на магарешки каручки и тръгнали да търсят по-спокойно място за живот. Заселили се в една скътана долина, където техните наследници живеят и до днес. А името дошло от само себе си - от дола, през който протича тукашната рекичка - крив дол. Така се родили и селото, и неговото име. От тогава, та до наши дни. Такава е в кратце легендата, а общоселският празник се появили на Тодоровден (известен и като Конски Великден). Подхванали го най-първите заселници от Магаретарски род. За това празникът е хем на селото, хем на фамилията.

Година след година наследниците на онези свободолюбиви българи отбелязвали своя празник. Празнувало цялото село, идвали гости и от съседните села, от Мездра, Враца и София. Но през последните петнадесет години традицията прекъснала. Празникът сякаш бил забравен. Но ето че на 7 март тази година, благодарение на сърцати ослен-криводолчани, начело с кметския наместник Роман Иванов, празникът възкръсна от полузабравата.

Множество хора се събраха местността "Ливадето", където още от зори бяха накладени два огъня, на които къкреха два казана с курбан чорба и с боб чорба за постещите. Да уважат празника надойдоха гости от съседните села и общини. Сред тях бяха кметът на Мездра Иван Аспарухов, общински съветници, кметове на населени места.

Кметският наместник Роман Иванов пожела на всички здраве, кураж и дълги години занаят да се събират и веселят заедно, след което отец Георги Няголов отслужи водосвет и освети тодоровденската трапеза.

Кметът на общината Иван Аспарухов също приветства жителите и гостите на селото, пожелавайки им да бъдат живи и здрави, както и да не забравят традициите, които са крепили Ослен Криводол от създаването му до днес. Празничната програма започна с изпълнения на Фолклорна певческа група "Искрица" при Пенсионерски клуб "Мездрей" и продължи с фееричните танци на Детския фолклорен ансамбъл "Мездренче" с художествен ръководител Йоанна Аспарухова. Гласът на родопската гайда на Станислав Генчин развълнува мало и голямо.

Снимка: Павел Петров

По същото време 16-годишната Габриела Василева беше подредила изложба на свои картини и ръчно плетени пана, които предлагаше за благотворителна продажба. Средствата, събрани от изложбата в размер на 1 172 лв., ще бъдат използвани за зографисване на централната икона на строящия се в селото храм "Св. Николай Чудотворец".

В програмата се включи и един представител на Магаретарски род - Ваньо Донков, който въпреки, че живее и работи в Лион, Франция, изпрати две стихотворения, пресъздаващи красотите на родното му село.

Кулминацията на празника беше кушията - надбягванията с коне, както и с конски и магарешки каруци. Призьор в надпреварата стана кобилата Бисерка, водена от своя стопанин Захарин. Той получи по 5 кг овес и царевича, както и парична награда. При магаретата първо място заслужи магарето Марин, което, въпреки своя нрав, успя да завърши обиколката около "Ливадето". Специална награда получи и най-отрудената кобила в селото - Траянка, която съпровожда бита на жителите на Ослен Криводол и в радост, и в мъка. Собственикът ѝ, бай Стоян, се сдобил с нов кожен оглавник с пискиולי. В ролята на въпрегатни коне се превъплътиха Влади Петров и Павел Иванов.

Чак до икндия на мегдана се вихриха народни хора?. А на изпроводяк всички си пожелаха догодина отново да се съберат, за да празнуват заедно. Докато го има на този свят Ослен Криводол, докато има ослен-криводолчани.

In memoriam

Петър Зарчев

Съболезнования

от Калоян Паргов, Председател на ГС на БСП - София

До семейството и близките на Петър Зарчев

Отново в януари ни настигна песента на Михаил Белчев за ангела, който сяда и тихичко взема един от нас... И отново един по един си отиват от нас ветераните...

За Петър Зарчев, младежкия и партийния функционер от миналия век, днес ветеран от клуб "Единство" честването на 90-годишнината на колежата и приятеля Иван Абаджиев, чиято 90-годишнина се честваше посмъртно, се оказа последно партийно събитие... И той тръгна към него. Ненадейно. Внезапно.

Обръщам се към семейството на Петър Зарчев, към неговите близки и колеги. Скъrbим за нашия другар. Той до последния си дъх в истинския смисъл на думата беше редом с нас. Беше с мислите и чувствата си при Иван Абаджиев, основателя на клуб "Единство", обаятелния младежки и партийен лидер. Беше един от нас и ще остане един от нас ...

Ще запазим съкровени чувства и спомени за студентските години в столицата в миналия век, за партийния почерк на Петър Зарчев като ръководител на Ботевския РК на БКП в столицата.

Поклон, дълбок поклон пред паметта за Петър Зарчев.

Изказвам най-искрени съболезнования на семейството и близките във връзка с неочакваната кончина и загуба на нашия другар и колега, на члена на БСП от клуб "Единство" Петър Зарчев.

Калоян Паргов, председател на ГС на БСП - София

До семейството на Петър Зарчев

Опечалено семейство, близки на Петър Зарчев, Скърушени сме от новината за кончината на нашия другар и съратник Петър Зарчев. Внезапно, ненадейно той ни напусна по време на юбилейното тържество, посветено на Иван Абаджиев и неговата 90-годишнина. Петър бе също един от основателите на клуб "Единство" заедно с Иван Абаджиев.

Напусна ни секретарят на Комсомола във ВУЗ, в Студентския районен младежки комитет, секретарят на РК на БКП в район "Васил Левски", генералният директор на "Българска фотография" главният секретар в Министерството на културата и главният секретар на Фондацията "Знаме на мира", съветникът на председателя на БАН, доцент Петър Зарчев.

Напусна ни един предан наш член, другар, приятел, достоен българин...

Скъrbим заедно с вас.

Приемете нашите искрени съболезнования и уверения, че паметта на Петър ще е светла и вечна.

Поклон, дълбок поклон!

**Пламен МЛАДЕНОВ
председател на Обл. съвет на БСП - Монтана**

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова

Главен редактор

тел. 0876 307 732

Цветана Костова

първи зам. главен редактор

тел. 0879 577 469

Ненчо Славчев

зам. главен редактор

тел. 0885 708 703

Георги Петров

зам. главен редактор

тел. 0899 767 886

**Печатница
“БГ Принт” - Враца**

Екуп Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“ 13

ОКС, 3000, п.к. 143,

тел.: 092 660 721

Екуп Монтана

3400, п.к. 133,

ул. „Пею Яворов“ 1

БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404

Екуп Вудин

тел.: 0889 399 349

0885 708 703

**Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца**

Бъди кучка

Разказ от Евдокия КАМЕНОВА

- Добро утро! Днес, аз съм секторната Ви сестра. - Щом отворих вратата на болничната стая, издекламирах дежурните си фрази, които бяха задължителни за мен - да поздравя и да се представя. Започвах рутинната си дейност по подготовка на болните за визитация. Тъкмо привършвах и се канех да изляза от стаята, когато болната от първо легло ме попита:

- Сестро, позна ли ме?
Погледнах я по-внимателно, но нищо не ми подсказваше да съм я виждала преди. Бе слаба, измъчена женица. Макар и млада, болестта бе сложила своя отпечатък върху лицето ѝ. То бе восъчно бяло и прорязано от дълбоки бръчки. Косата ѝ, може би някога хубава, сега приличаше на осланена трева - есенно време - без тонус и с похабен цвят. Очите ѝ бяха хлътнали, но в тях си пробиваше път навън някакъв странен блясък.

- Не! - признах си откровено аз, защото прочетох по лицето ѝ надеждата ѝ, че си я спомням от по-раншната ни среща.

- Ти беше права. При първата ни среща, ти ми каза, че и аз трябва да съм кучка, а не да наказвам себе си, децата и родителите си.

Останах изненадана от промяната, настъпила в нея. Наистина се бяхме срещали. Този спомен ме върна три месеца по-рано - на едно неделно дежурство. След обяд бях останала само в отделение и трябваше да наблюдавам четиридесет болни. В съседство с нас бе отделението по анестезиология и реанимация. Чу се, че имат болна, която буйства и по тази причина ще я превеждат в хирургия. Не след дълго слухът се превърна в действителност - преведоха ми болна със суициден опит т.е. опит за самоубийство. В реанимация на десет болни дежуреха три сестри, а в хирургия в този момент бяха четиридесет болни и само аз дежурна. Приех я, няхах друг избор. Настаних я в стая с още четири жени, които бяха оперирани и чакаха да мине следоперативния период, за да бъдат изписани. На новата болна заръчах да лежи мирно в леглото, а останалите помолех да я наглеждат и ако има нещо, да ме уведомят веднага. Към шестнадесет часа имах назначения и бързах да ги извърша, тъй като в осемнадесет часа трябваше да поставям антибиотиките. Точно тогава ме уведомиха за първия ѝ опит да стане от леглото и да се хвърли от прозореца - хирургичното отделение бе на четвъртия етаж, като се брои и партера. Отидох в стаята и ѝ направих забележка, че притеснява не само мен, но и болните в стаята. Тя се усмири и отново легна в леглото си. Това затишие трая около тридесет минути, когато в превързочната влетя една от болните в стаята ѝ:

- Сестро, бързо! Тя отвори прозореца и иска да скочи от него. Две от жените я държат, но са оперирани.

Тъкмо бях привършила превръзката и затова извърчах от превързочната, като оставих болния в нея да се изправи от кушетката сам и сам да отиде до стаята си. Тя наистина бе отворила прозореца и стоеше пред него, а две от жените я държаха за ръцете. Не знаех какво да правя. Как да постъпя. Бях сама в отделението, а имах страшно много работа. Реших да я сълча. Виждах, че беше много разстроена и действаше импулсивно под натиска на емоциите си.

Като ме видяха в стаята, болните които я държаха, я пуснаха и с раздразнение, което демонстрираха явно, си легнаха по леглата.

- Виж какво, имам страшно много работа, и нямам нито време, нито желание да се разправям с теб. Лягай си бързо в леглото! - гласът ми бе леден и не търпеше възражение.

- Но аз искам да сложа край на живота си и ще скоча от прозореца - упорито настояваше тя на намерението си.

- Не! Първо си лягаш на леглото и няма да правиш никакви опити да скачаш от прозореца! Разбери ме много добре - нямам никакво време да стоя до теб и да те пазя. Ако искам да сложиш край на живота си, да си го направила досега или след като си отидеш. Вкъщи ме чакат две невръстни деца и аз искам да съм до тях, докато растат. Нямам никакво намерение да гния в затвора, затова, че ти не знаеш какво искам!

Докато говорех, тя стоеше леко извърната към мен. Щом спрях, тя нерешително се отдръпна от прозореца и легна в леглото си. Заплака. Това вече бе нов проблем. Въпреки многото работа, не можех да я оставя в това състояние.

- Е, сега пък това защо? - досадата и нетърпението ясно проличаха в гласът ми. - Добре, разкажи ми защо си тук.

- Сестро, живея и работя на село. Омъжена съм и имам две деца.

Мъжът ми е шофьор, а аз работя в шивашкия цех - започна да разказва тя, накъсвайки разказа си с хлипания. - Знаех, че ми изневерява, но не бях го хващала. Вчера ми пуснаха много рано от работа, заради авария някаква по тока. Прибрах се вкъщи - децата бяха още в детската градина. Отидох в спалнята да се преоблека. Представи си какво заварих там!

- Не, не мога да си представя! Ти ми разкажи! - усещах, че имаше нужда да си излее душата. Искаше да бъде разбрана. Да получи съчувствие, което да ? даде сили, да продължи да живее и да се бори за своето щастие. Инстинктивно усещах, че тя няма нужда от онова съзливо, мелодраматично съчувствие от типа: "ах, горкичката;" "нещастната ти"; "гаднарът му неден". Този тип съчувствие винаги ме е дразнел - не помагаше на пострадалия да излезе от ситуацията, но за сметка на това изпитвах усещането, че даващият този тип съчувствие си прави пир на

гушата - изпитва известно задоволство от чуждото нещастие. Не, не можех да ѝ дам такова съчувствие, пък и не беше в характера ми. Но за първи път се сблъсках с такъв проблем и трябваше да намеря някакъв изход, макар и груб и бездушен на пръв поглед.

След поредното изхлипване, събра сили и продължи .

- Заварих го на калъп в спалнята с една пачавра. В моите чаршафи, в които трябваше да си легнем вечерта. Не зная какво ми стана. Превъртях от нахалството и наглостта им. Тръснах вратата. В този момент исках да умра. Не можех да понеса този резил и позор. Изтичах в гаража - там имаше оставен акумулатор. Грабнах една чаша и я напълних с течността от акумулатора. Изпих я повече от половината.

- А защо не я изпи до дъно? Нали си искала да сложиш край на живота си и да умреш?

- На дъното имаше зелена утайка. Погнусих се от нея и затова спрях. Стана ми лошо и затова ме докараха в болницата.

Да, тя беше постъпила с химическо изгаряне на устната кухина, хранопровода и стомаха. Успоредно с консервативно лечение ѝ предстоеше и оперативно за възстановяване на тежко засегнатите зони.

- И какво постигна с това? Той е жив и здрав и се радва на живота. Да не мислиш, че като си се нагълтала с киселината, ще му накривиш шапката? Ти понасяш болката. Ще ти се наложи да преживееш няколко операции, докато лекарствата успеят да възстановят това, което ти неразумно си унищожила. Твоите деца ще останат на улицата. Родителите ти ще страдат и ще се състятяват преждевременно. А той, той ще продължи да си гледа живота, още повече, че не той те е докарал в болницата, а съседите. До този мил момент той още не е дошъл. - гласът ми бе твърд, а думите безпощадни. - А ти искаш заради него да си сложиш край на живота. Заслужава ли си да рискуваш толкова много, за да не постигнеш нищо? Заслужава ли си да притесняваш и мен и да ме поставяш в тежка ситуация? Казах ти, че вкъщи ме чакат две невръстни деца. Искам да гледам как растат, а не да гния в затвора, че твоят мъж ти е изневерил, а ти искаш да постъпиш неразумно, като скочиш от прозореца под напора на емоциите си. Какво ще спечелиш? Ти - мъртва; аз в затвора, а той, ще продължи да си живее живота и пет пари няма да даде за случилото се. В случая ти ще накажеш мен, която нямам никаква вина - ще ме тикнеш в затвора. - Давах си ясна сметка, че ако не я откажех от намерението ѝ, тя можеше в определен момент да каже на болните от стаята, че отива до тоалетната и оттам да скочи през прозореца. Нагали някой щеше да я види, още по-малко да я спре и да ме предупреди. Виждах ясно каква вътрешна борба водеше между разума и емоциите си. След кратко мълчание реши да ми възрази.

- Но той е като пес - види ли разгонена кучка, хуква подире ѝ, а аз какво да правя? Да сега и да го чакам, все едно нищо не се е случило? Срам ме е от съседите.

- Първо, не съседите търпят болките ти. Ти сама си наложила и понесла наказанието. Второ, във всеки съд ще ти дадат развод по негова вина, а те разводите са за това - да освобождават от непосилни и нежелани брачни задължения. И трето - като той е пес, ти защо не стана кучка и да си живееш и ти живота?

- Но аз не съм такава жена. Не мога да го направя.

- Аз не ти казвам да тръгнеш на главата си, а да си намериш сродна душа, която те разбира и уважава. А ако не откриеш такава, то винаги можеш да задоволиш плътския си нагон, с когото ти хареса, и да продължиш живота си без обвързване. Песове за тази работа колкото щеш. А сега ще те помоля повече да не мислиш за скачане от прозореца до края на дежурството ми.

Оставих я замислена върху алтернативата, която ѝ предложих. Другите болни се бяха смълчали в леглата си. До края на дежурството не последваха никакви инциденти. В понеделник я изписаха.

След краткото ми мълчание тя разбра, че си я спомних.

- При първата ни среща ти ми каза, че и аз трябва да съм кучка, а не да наказвам себе си, децата и родителите си - повтори тя още веднъж. - Мислих дълго, докато лежах в болничните легла. Претърнях две операции оттогава и сега ми предстои трета. Баща ми се грижи за мен по болниците, а майка ми гледа децата. Той нито веднъж не дойде да ме види, не се и обади да попита как съм. Сега си е намерил друга кучка и дори на децата не се обажда, не ги търси. В момента тече делото за развод. Сега вече искам да живея и да се боря за себе си и за децата си. Вече не живея за другите и не слушам какво говорят. Живея за себе си. Твоите думи ми помогнаха да видя нещата от друг ъгъл, дадох ми сили да преодолея емоциите си и да се боря да стана по-силна личност. Благодаря ти много. Съжалявам само, че не те срещнах по-рано в живота си, преди да направя онази глупост.

- Може би си ме срещнала точно в момента, в който е трябвало да ме срещнеш - засмях се аз. - Важното е, че в онзи момент не повтори глупостта си. Истината е, че аз не знам как бих постъпила в твоята ситуация, но искрено се радвам, че моите думи са ти върнали онази увереност, от която се нуждаеш, за да продължиш живота си. Извинявам се, ако съм била груба и нетактична, но напрежението онзи ден си каза думата. Не можех да си позволя никакви произшествия по време на дежурството, затова и на моменти бях груба с теб.

- Не, не си виновна за нищо. Именно твоето държание ми помогна да осъзная какво бях извършила и защо го бях извършила. Разбрах макар и късно грешката си. Сега съм добре. Не възнамерявам да тръгна на главата си, но съм спокойна, знам какво трябва да правя. Децата и родителите ми също са спокойни и което е най-важно - щастливи.

Напуснах стаята. Бях смутена, и н, и щастлива, че макар и по най-груб начин бях върнала едно човешко същество към живота. Бях му попречила да отнеме живота си, даден му от Бог, и му бях посочила алтернатива на съществуване.

Поетичен салон

Цветана КОСТОВА

Докрай

В душата ми огньовете жарки парят,
потъвам някъде в море дълбоко
и спъвам се и наранена падам...
И тръгвам, и се лутам без посока.
И искам да се скрия, но не мога.
И искам надалеко да избягам.
И някой да ме назидáva, строго
със жестове, когато прекалявам...
Не мога да живея без да тичам
и свикнала съм вятър да ме брули.
Дори сълзи в очите си обичам,
че в тях пречистена се губя.
И всеки ден напук се вричам
на хората докрай да служа.
Докрай доброто с радост да докосвам,
със словото душата си да слея,
докрай в сърцето си Родината да нося
и миг в живота да не пропиелем.

Достойният човек

По пътищата на живота
върви човекът озарен,
издигнал факел на доброто -
към бъдно утро устремен.
С копнеж и обич съзидáva,
от Бога щедро надарен.
Роден света да покорява,
върви човекът вдъхновен.
Духът му огнено пулсира -
върви човекът възрожден.
Върви човекът, без да спира -
така до сетния си ден!

Моята мечта

И тя наистина гоуде
с дъха на бяла хризантема,
прекосила реки, море...
И много, много уморена.
А аз я чаках откога...
Но тя гоуде и ме намери.
Погали бялата коса.
Перо в мастило натопено
остави, после отлетя...
По нея гледах изумено...
Сънувах моята мечта!
С дъха на бяла хризантема
гоуде и мигом отлетя...

Думи, думи, думи...

Изречени и недоизречени,
наречени или обречени,
написани или ненаписани,
желани или непоискани,
думи, с които общуваме,
думи, с които мъдруваме,
очароваме или разочароваме,
внимаваме или отминаваме...
И най-важното - не съзидávame.
Доброто сякаш не познаваме...
И думата "благодаря" не споменаваме,
не знаем как да си прощаваме,
да следваме в живота Новото...
За всичко ни е нужно Словото!